

KADİFE DARBEDEN ASKERİ DARBEYE-10

“At İzini İt İzine Karıştırtan” Fitne: “Yargısız İnfaz”

Prof. Dr. Burhanettin Can

(Milligazete 23.09.2016)

15 Temmuz Askeri darbe girişimi sonrasında Türkiye’de “Açığa Alma, Tutuklama ve İhraç listesinde” yer alan insan unsurlarının, herhangi bir belge sunmadan ve yargı önüne çıkarılmadan, memuriyetten ihraç edilmesi ve/veya “mallarına el konulması”/”ihtiyatı tedbir” konulması konusu, Hz. Davud ve “İki Davalı/Hasım Kıssası” çerçevesinde, ele alınıp değerlendirilecektir.

“Açığa Alınan, Tutuklanan ve İhraç Edilen” İnsan Unsurları

“Açığa Alma, Tutuklama ve İhraç Listelerinde” kaba hatları ile1- Elinde silah olan Güvenlik Mensupları (asker, polis, istihbaratçı), 2- Yargı Mensupları (hâkim, savcı), 3- Eğitim Camiası (öğretmenler, akademisyenler), 4- Devletin değişik kurumlardaki personel, 5- Değişik STK üyeleri ve 6- Çzel sektör mensupları (mahalle esnafı, patronlar ve yöneticiler) yer almaktadır.

Bunlardan darbeye fiilen iştirak ettiği belgelenmiş her kim varsa, tutuklu olarak yargılanmalıdır. Fiilen darbeye iştirak etmemiş, “makul şüpheli” konumundaki silahlı polis-asker-istihbarat elemanlarını tedbir olarak açığa alarak ya da tutuklayarak etkisiz hale getirip sonra yargılamak adil bir yaklaşımdır. Ancak bu sınıftaki insan unsurunu, mahkemeye çıkartmadan ihraç etmek adil değildir. Elinde silah olmayan yargı mensuplarını, karar verme sürecinde etkili olabilecekleri için, öncelikle “merkez valileri” gibi kızağa çekerek, karar verme sürecinde etkisiz hale getirmek, sonra da yargılamak, gerekmektedir. Elinde silah olmayan akademisyenleri, öğretmenleri ve diğer sivil devlet görevlilerini ise tedbir olarak her türlü idari görevden almak ve fakat diğer görevlerine devam etmesini sağlamak daha uygundur. Bu insan unsuru, hakkında sağlam deliller elde edildiğinde de, yargının önüne mutlaka çıkarılmalıdır.

Bugün işin pratiği böyle değildir. Sosyolojik savaş ajanları devrede olup ülkeyi bir kaosa doğru sürüklemeye çalışmaktadırlar.

Hz. Davud Ve İki Davacı: “Hasım Kıssası”

Hz. Davud, gençlik yıllarında Talut’un ordusunda Calut’a karşı savaşmak üzere yer almış ve düşman komutanı Calut’u öldürmüştür (2 Bakara 249-251). Allah, Hz. Davud’a, daha sonra, “mülk/iktidar”, “hikmet”, “Hitabet gücü” ve “Kitap vermiştir”, Zebur, (4 Nisa 163; 17 İsra 55; 38 Sad 18-20). Hz. Davud’un düzenli zikir yapması ve yaptığı zikre, “dağların ve kuşların iştirak etmiş olması, ona has bir özelliktir (34 Sebe 10, 38 Sad 18-19). Hz. Davud’a, “demir madenini işleme, şekillendirme” (“askeri zırh yapma”), güç ve yeteneği de verilmiştir(34 Sebe 10-11).

Peygamber ve hükümdar olan Hz. Davud, ibadet ve zikir ile meşgulken, her türlü güvenlik duvarını aşarak yanına girebilen (38 Sad 21) iki kişiyi, karşısında görünce tedirgin olmuştur:

“Davud(un yanın)»a girdiklerinde, o, onlardan ürkmüştü; onlar dediler ki: Korkma, iki davacıyız, birimiz diğerimize haksızlıkta bulundu. Şimdi sen aramızda hak ile hükmet, kararında zulme sapma ve bizi doğru yolun ortasına yöneltip-ilet. (38 Sad 22).

Calut gibi bir zalimi, gençliğinde öldürebilen bir kahraman olan Hz. Davud, çok yüksek olan güvenlik duvarını aşıp yanına gelebilen bu iki yabancidan “korkmuştur”/”telaşlanmıştır”. Belki de yanına nasıl ulaşılabildiklerinin şokunu yaşamıştır.

Buradan çıkarılabilecek önemli bir ders, hiç kimse, gücü, kuvveti ne olursa olsun kendini mutlak güvende hissetmemelidir. “Barış dönemlerinin geçici dönemler olduğunu unutmamalıdır.” Gururlanmamalı, kibirlenmemelidir. “Artık bundan sonra bu ülkede darbe olmaz diyenler”, “kafanızdan komploları atın”, ”siz hâlâ oralarda mısınız diyenler”, hiç beklenmedik bir anda başlayan Taksim Gezi Parkı olaylarını ve beraberinde gelen Kadife Darbe sürecini ve 15 Temmuz İhanet hareketini, bu açıdan bir kez daha değerlendirip kendi muhasebelerini iyi yapmalıdırlar.

“İki davacı” olduğunu söyleyenler, aralarındaki davanın ne olduğunu söylemeden, “birimiz diğerimize haksızlıkta bulundu” (38 Sad 22) diyerek; “hak ile hükmetmesini”, “zulme sapsamasını”, “kendilerini doğru yolun ortasına yöneltip iletmesini” Hz. Davud’dan istemişlerdir. Bu ifadeleri ile bu iki yabancı, sıradan insan olmayıp çok özel özellikleri olan iki şahıs olmalıdır. Çünkü kullandıkları ifadelerle, adeta, Hz. Davud’u uyarmakta, yol göstermekte, eğitmekte ve de imtihan etmektedirler. Aralarındaki meseleyi, bu ifadelerden sonra açıklamaktadırlar:

“Bu benim kardeşimdir, doksan dokuz koyunu vardır, benimse bir tek koyunum var. Buna rağmen Onu da benim payıma (koyunlarıma) kat dedi ve bana konuşma (tarzın) da üstün geldi.” (38 Sad 23).

Ayete göre gelen iki yabancı, birbirinin “kardeşidir”. Kardeşlerden birinin “99, diğerinin tek bir koyunu vardır”. Dava konusunu anlatan, tek koyunu olan kardeştir. 99 koyunu olan kardeş, tek koyunu olan kardeşinden, bu tek koyunu da almak istemiş ve onu konuşma tarzı ile de etkilemiştir.

Hz. Davud, tek koyun sahibi olan kardeşin dava konusu ile ilgili bu açıklamasından sonra, 99 koyun sahibini dinlemeden, kararını verip hemen açıklamaktadır:

“(Davud) Dedi ki: Andolsun senin koyununu, kendi koyunlarına (katmak) istemekle sana zulmetmiştir.

Doğrusu, (emek ve mali güçlerini) birleştirip katan (ortak)lardan çoğu, birbirlerine karşı tecavüz ederler; ancak iman edip de salih amellerde bulunanlar başka. Onlar da ne kadar azdır.”...(38 Sad 24).

38 Sad 24. ayetinden konumuzla ilgili aşağıdaki hükümleri çıkarmak mümkündür:

1- Mali gücü çok yüksek olanların, mali gücü zayıf olanların servetlerini ellerinden almak istemeleri zulümdür. Dolayısıyla tekelleşme, kartelleşme, gayrı İslami bir ekonomik model olup zulüm mekanizmasıdır.

Bugün, Küresel sermaye ile işbirliği içerisinde olan “İstanbul Sermayesi”/ “büyük sermaye”, “Anadolu sermayesini” yok etmek istemektedir. 15 Temmuz İhanet Hareketinin böyle bir boyutu da vardır.

2- Ayette geçen “halitlerden” ifadesi, sadece “ticari ortak” olmayıp “bir toplum içinde yaşayan insanlar, dostlar, kardeşler, arkadaşlar, yoldaşlar manasına” da gelmektedir (1). Dolayısıyla bir toplum içerisinde var olan insanlar, genel olarak , “birbirlerinin haklarına tecavüz ederler”. Ancak bu genel tutum ve tavır içerisinde bulunmayan, böyle bir tavır sergilemeyen insan unsuru, “iman edip de salih amellerde bulunanlardır.” Ancak “onlar da toplum içerisinde çok azdır”.

3- Hz. Davud, davalılardan birini dinlemiş; diğerine hiçbir şey sormadan, ona konuşma fırsatı vermeden, iddia sahibinin doğru söyleyip söylemediğini araştırmadan, delil istemeden, acele ile kararını vererek açıklamıştır.

Hz. Davud, hükmünü verdikten sonra, iki davalının durumunun ne olduğu ve ne tepki verdikleri açık değildir. Hz. Davud’un kararından sonra olağan dışı bir şeylerin meydana geldiği söylenebilir. Nitekim olağan dışı bir şey olmuş olmalı ki ayetin devamında; “Davud, gerçekten bizim onu denemeden geçirdiğimizi sandı, böylece Rabbinden bağışlanma diledi ve rükû ederek yere kapandı ve (bize gönülden) yönelip-döndü.” (38 Sad 24) denmektedir. Seyyid Kutba göre; “Muhakemenin bu safhasında o iki şahıs gözden kaybolmuşlardır. Bunlar Hz. Davud’u denemek için gelen iki melekti” (2).

Taksim Gezi Parkı olayları ile fiilen başlamış olan Kadife Darbe süreci, başta siyasi iktidar olmak üzere, genel olarak tüm toplumun, özel olarak da dini hassasiyeti yüksek olan tüm camiaların çok özel bir imtihanıdır. Adaletle, hakla, hukukla, şefkat ve merhametle olan bir imtihanı.

Hz. Davud iki davalı ile kendisinin bir imtihana tabi tutulduğunu ve yargılamada yanlış bir yol izlediğini anlayarak bağışlanma dilemiş olması; Allah’ın da, “Böylece onu bağışladık.” (38 Sad 25) demiş olması, Hz. Davud’un yanlış yaptığının bir göstergesidir. Nitekim devamında gelen ayet, Hz. Davud’a, karar vermede, izlemesi gereken yolu göstermektedir:

“Ey Davud, gerçek şu ki, biz seni yeryüzünde bir halife kıldık. Öyleyse insanlar arasında hak ile hükmet, istek ve tutkulara (hevaya) uyma; sonra seni Allah’ın yolundan saptırır. Şüphesiz Allah’ın yolundan sapanlar, hesap gününü unutmalarından dolayı onlar için şiddetli bir azab vardır.” (38 Sad 26).

Ayette; 1- Yeryüzünde bir halife olarak “İnsanlar arasında hak ile hükmetmesi” emrediliyor, 2- “Hevaya uyduğu takdirde “Allah’ın yolundan sapacağı” konusunda uyarılıyor, 3- Allah’ın yolundan sapmanın ana nedeninin, “hesap gününü unutma” olduğu belirtiliyor. 4- Hesap gününü unutup hevaya uyup Allah yolundan sapanlar için “şiddetli bir azabın olduğu” hatırlatılarak Hz. Davud, ikaz edilmektedir.

“İki davalı” meselesi ile ilgili ayetlerinde devamında, “gökyüzü, yeryüzü ve ikisi arasında bulunan şeylerin batıl olarak yaratılmadığına” ilişkin daha genel ilahi bir kanuniyete vurgu yapılmaktadır (38 Sad 27). Bunun anlamı, Kâinatta hak ve batıl düzleminde, adalet merkezli bir düzenin var olduğudur. Dolayısıyla yapılan işlerde, verilen kararlarda, bu düzeni bozacak hiçbir şey yapılmamalıdır. Ayete göre bu düzeni, “iman edip salih amellerde bulunanlar” korur; diğerleri ise, ifsad eder. (38Sad 28).

Bugün millet olarak çekilmek istenilen sosyolojik kaostan bu ülkeyi kurtarabilecek olanlar, “iman edip salih amellerde bulunanlar”dır. Bugün bu insan unsuru, sürece, daha aktif olarak müdahil olmalıdır.

İki davalı kıssasının son ayetinde muhatap, Hz. Muhammed(sas) olup kendisine indirilen Kur’an ayetleri üzerinde; “temiz akıl sahiplerinin”, “düşünmesi” ve “öğüt almaları” gerektiği belirtilmektedir (38 Sad 29).

Sonuç: Allah’a Ve Ahirete İman Eden, “Temiz Akıl” Ve “Salih Amel Sahiplerinin” Sorumluluğu

Bugün, 15 Temmuz İhanet hareketi sonrasında “Açığa Alma, Tutuklama ve İhraç Etme” ile ilgili tutulan yol ve yaklaşım ile Hz. Davud’un yargılama sürecindeki yaklaşımı arasında bir örtüşme mevcuttur.

15 Temmuz İhanet Hareketi sonrasında, 2400 civarında akademisyen, binlerce öğretmen ve memur, genel olarak, istisnaları olabilir, Hz. Davud’un iki davalı olayında olduğu gibi, suçlanarlara hiçbir şey sorulmadan, savunma hakkı verilmeden, yargı önüne çıkarılmadan, hatta ve hatta ne ile suçlandıkları gerektiği gibi izah edilmeden, herkese gönderilen tek tip yazıya göre, MİT, istihbarat raporları ve idari amirlerin görüşlerine dayanılarak, üniversitelerden ve ilgili devlet dairelerinden ihraç edilmişlerdir. Açığa alınan akademisyenlerin ve diğer devlet memurlarının durumunun ne olacağı şu an için belli değildir.

İzlenen bu yol, yanlıştır ve “yargısız infazdır”. Bu, iyi bir gelenek oluşturmayacaktır. Bugün OHAL’e dayanılarak yapılan birçok uygulama, gelecekte, hep örnek alınacaktır. Müslüman camia, İstiklal Mahkemeleri ve Takriri Sükun Kanunu uygulamalarını yıllarca tenkit etmiştir.

28 Şubat Postmodern darbe döneminde yaşananlar, unutulmamalıdır.

Öyleyse, Ey Allah’a ve ahirete iman eden “temiz akıl” ve “salih amel sahipleri” sorumluluğunu yerine getirin.

38 Sad 26. ayetinde, sadece bir siyasal partinin, cemaatin, tarikatın, mezhebin ya da bir dinin veya bir kavmin mensupları arasında hak ile hükmedilmesi istenmemektedir; tüm insanlar arasında hak ile hükmedilmesi istenmektedir. Hak ile hükmedilmesi konusuna ateistler de, komünistler de, dinsizler de dâhildir. Bu noktada yapılan adaletsizliğin hesabı, ahrette verilecektir. Bu asla unutulmamalıdır.

O nedenle; “Ey iman edenler, adil şahidler olarak Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah’tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır.” (5 Maide 8).

Öyleyse, Ey Allah’a ve ahirete iman eden “temiz akıl” ve “salih amel sahipleri” sorumluluğunu yerine getirin.

Hak ile hükmetmeyip, heva ve hevese uymak, “Hesap gününü unutmanın bir sonucu ortaya çıkan sapma olup “Allah’a ve Resulüne ihanet etmek” demektir(8 Enfal 27).

Öyleyse;

“Ey iman edenler, hepiniz topluca İslam’a girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin.” (2 Bakara 208)

Öyleyse;

“Ey iman edenler, Allah’a, Resulüne, Resulüne indirdiği Kitaba ve bundan önce indirdiği kitaba iman edin...” (4 Nisa 136).

Ve Unutmayın!

ADALET YOKSA BARIŞ DA OLMAYACAKTIR.

Kaynaklar

1-Yazır, E.H., Hak dini Kuran Dili, azim dağıtım, İstanbul, cilt 6, s: 464-467.

2- Kutup S., Fizilal-il –Kuran, Hikmet yayınları, İstanbul, cilt 12, s: 383-387.